

Listy z Rokycan 1-2012

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvoji, pakli tvoje paže chce,
všechny stroje stojí!*

*Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu ne-
válčí se špatně!*

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 16.

Na webu lze „Listy“ otevřít na internetové adrese:

<http://rokycany.kscm.cz>, dále na <http://kscmplzen.cz> a

<http://www.mevkscmpb.estranky.cz/>

Slovo předsedy OV KSČM Rokycany

Vážené soudružky, soudruzi, milí čtenáři.

Vstoupili jsme do nového roku 2012. Je to již 22. rok od politicko-ekonomického převratu, který zcela změnil život v naší zemi.

Do roku 1989 byla naše republika bez dluhů jak zahraničních, tak ve státním rozpočtu, který byl vyrovnaný. Ekonomicky jsme byli soběstační jak v potravinářském průmyslu, tak v ostatních oborech výroby. Naopak, vyváželi jsme spoustu produkce. Do našeho zemědělství se chodili učit zemědělci ze západních zemí. Občané měli právo na práci, na bydlení, na bezplatnou zdravotní péči, na bezplatné vzdělávání.

Když se rozhledneme dnes, tak i největší odpůrci bývalého režimu musí uznat, že země je doslova vydrancovaná. Špatnou a účelově vedenou privatizací došlo ve většině případů k zániku podniků a k likvidaci četných průmyslových oborů. V továrnách pracovali občané, kteří přišli o práci a nejen ti v dělnických oborech, ale i ekonomikotechničtí pracovníci, personál pracující v gastronomických zařízeních, údržba. Zanikly závodní ubytovny a mnozí lidé v nich bydlících přišli o střechu nad hlavou, o možnost závodního stravování a dalšího zabezpečení.

Stačí si vzpomenout, jaký byl v Rokycanech průmysl, co se zde vyrábělo, kolik lidí přišlo o práci.

**V sobotu 28. ledna 2012
se koná okresní
konference Komunistické
strany Čech a Moravy v
Rokycanech
v sále
v Kulturního domu ve
Volduchách za účasti
delegovaných členů ÚV,
poslanců a dalších hostů.**

V tomto roce začnou platit antisociální zákony nazvané vládou „balíček sociálních reforem“. Přes snahu našich senátorů byly v pravicové Poslanecké sněmovně vrácené zákony schváleny.

Mnoho rodin je v ČR ohroženo chudobou. Už jednou jsme si „utahovali opasky“, ale co nás čeká nyní si snad ani neumíme představit. Možná bychom si měli tentokrát opasky sundat a použít jinak..

V posledních dnech slyšíme informace o finančních výsledcích minulého roku. Zdůrazňuje se vzrůst ekonomiky v automobilovém průmyslu, růst vývozu. Ale nikdo už nemluví o tom, že například v zemědělství jsme soběstační pouze ve výrobě hovězího masa a mléka. Ostatní potraviny vesměs dovážíme. Ale jaké kvality? Dost často slyšíme, že inspektoři kontroly kvality dovezených výrobků vyřazují potraviny a jiné zboží jako závadné. Jsou to především potraviny z Polska, ale i z jiných zemí. Zajímavé jsou výsledky kontrol, které srovnávají kvalitu zboží stejné firmy vyrobené v různých zemích. Nejvyšší kvalita je v Německu, u nás bohužel ta nejhorší. I to je výsledek globalizace a politiky EU. Ještě máme alespoň štěstí, že naši vrcholní politici si netroufli zavést EURO.

Mohl bych se zmínit o dalších odvětvích, které současná vláda svými „reformami“ v podstatě likviduje. Optimalizací škol a školských zařízení, které uskutečňují Krajské úřady zaniknou některé studijní obory, sníží se počet škol a tím opět přijdou lidé o práci a děti v mnoha případech budou muset dojíždět do vzdálenějších míst. To souvisí opět se zvýšením nákladů na rodiny s dětmi.

Do roku 2012 přerostlo dost problémů i pro naši stranu. Návrh o pozastavení činnosti KSČM, který vyšel z usnesení dočasné komise o prošetřování komunistického režimu, nebyl sice zatím schválen, ale možnost jeho schválení je stále reálná. Znamenalo by to zmrazení hospodářské činnosti strany, strana by přestala dostávat od státu finanční roční příspěvek ve výši kolem devíti set tisíc Kč na jednoho parlamentního zastupitele, museli bychom zastavit pronájmy. V našem okrese by to zna-

menalo zastavení pronájmů nebytových prostor a omezení sponzorských darů. Než by se vše soudně vyjasnilo, byli bychom odstaveni z krajských a senátních voleb, které v tomto roce budou. Bohužel především média využívají jakoukoliv záminku v činnosti naší strany a naprosto nesmyslně spojují neslučitelné události, jen aby mohly KSČM pošpinit. Stačí i naše soudní spory o budovu ÚV KSČM a soudního rozhodnutí o zaplacení penále z výpovědi prodeje. Kromě toho jim bohužel někteří naši členové poskytují informace, které by měly zůstat interní záležitostí.

Rostoucí preference strany, nespokojenost občanů se současným režimem, to vše vede vládní koalici ke krokům KSČM, odstranit z politického spektra.

Naše konference se koná v době před konáním 8. sjezdu strany. Bude to klíčový sjezd, kdy se bude rozhodovat o dalším osudu strany a o cestě, kterou se komunisté vydají, aby dodrželi volební slib svým voličům – vytvoření sociálně spravedlivého státu.

Před sjezdem probíhá vše - stranická diskuse. Z návrhů výročních schůzí, okresních a krajských konferencí budeme vycházet právě na 8. sjezdu.

Přejme si realistický a rozumný přístup, bez emocí a osobních zájmů. Jen tak se nám podaří udržet si důvěru občanů, která nám v současné době roste.

Předseda OV KSČM RSDr. Karel Šmejkal

PhDr. Ing. Jiří Valenta: Náš kandidát voleb do Senátu Parlamentu České republiky v r. 2012, kandidující za volební obvod č. 8 - okres Plzeň sever, Rokycany a část okresu Beroun

DVOJNÁSObNÁ ŠANCE PRO ROKYCANSKÝ REGION

Nový rok nám již začal a běžné, ale i životní a pro některé z nás možná i existenční starosti spolu s jejich řešeními vyvstávají opět před námi. V "plné nahotě" se ukazuje že doposud panující způsob pravicového "panování" se v České republice neosvědčil, ba právě naopak. Uvrhl velkou část občanů této země do neřešitelných ekonomických problémů, přičemž se soustavně snaží je i odstříhnout od dostupné zdravotní péče, potřeb-

ných sociálních dávek, ale například i bezplatného vysokého školství, stejně tak jako levného bydlení či cenově dostupných energií apod. Kvalitní zaměstnání, jenž by umožnilo běžnému člověku v těchto podmínkách alespoň slušně přežít však dnes kapitalistický stát nenabízí a bohužel nikdy z jeho samotné podstaty moci nabízet nebude!

Ale co s tím vším lze dělat? Odpověď na tuto otázku není až tak obtížná: "Je nutno přehodnotit státem doposud prosazované hodnoty, zvolit zcela jiné systémové priority a současně trvat na

principech solidarity a to nejen mezi generacemi, zdravými a nemocnými, ale v dnešní době zejména i mezi bohatými a chudými. Jen tak může vzniknout v ČR kategorie lidí alespoň s průměrnou životní úrovní, tzv. střední třída, která nám zde po celá léta zejména z ekonomického hlediska chybí.

Obyvatelé Rokycanska mají v tomto roce však šanci něco na tristním ekonomickém i sociálním stavu naší společnosti změnit a to dokonce šanci dvojnásobnou. Ti zodpovědnější absolvuji nejen volby do Zastupitelstva Plzeňského kraje, ale i volby svého zástupce do Senátu PČR.

Naděje na zásadní obrat směrem ke slušnému životu však přinášejí, podle mého názoru, dnes již pouze některé levicové subjekty. Jsou to ty politické strany, které po léta nelhaly svým občanům, neušpinily se korupčními kauzami, ideologicky nerozeštvávaly společnost, neožebračovaly již tak chudé, nerozprodávaly státní a obecní majetek či například neořezávaly sociální a zdravotní jistoty obyvatelstva. Není divu, když takovýmto prostým zkušenostním srovnáním nám vyjde jako morální vítěz: Komunistická strana Čech a Moravy.

V tomto ohledu je nutno podotknout, že KSČM má dnes na Rokycansku díky přemýšlivosti a přijaté zodpovědnosti jeho obyvatel za vývoj společnosti a regionu velice slušné volební vyhlídky.

Považme jen, že zde v posledních "krajských volbách" v roce 2008 získali komunisté na Rokycansku skoro 21% všech platných hlasů, což znamenalo přírůstek 3208 osob. V samotných Rokycanech se jednalo taktéž o 21% hlasů (2456 voličů) a v důsledku to znamenalo pozici třetí nejsilnější politické strany. Pro zajímavost: v Radnicích získala KSČM v posledních krajských volbách 17,5% a ve Zbiroze dokonce 23,2% hlasů. Dosažené výsledky, přestože o mnohém vypovídaly, však neumožnily komunistům výrazněji promluvit do řízení Plzeňského kraje a potažmo tak více ovlivňovat život zdejších obyvatel. Objektivně lze však konstatovat, že po osmileté krajské dominanci ODS byla v roce 2008 přece jen nastoupena cesta přijatelnějším a snesitelnějším směrem a to na rozdíl od samotného řízení státu či některých, po léta "pravicových", měst a obcí.

Ani ve volbách do Senátu nejsou rokycanští komunisté a jejich sympatizanti zcela bez šancí na vítězství svého kandidáta. **Volební obvod č. 8, který je ze zákona č. 247/1995 Sb. vytvořen tak, aby měl podobný počet obyvatel jako obvody další, tvoří celý okres Rokycany, celý okres Plzeň – sever, západní část okresu Beroun a také severovýchodní část okresu Plzeň-město, tvořená obcemi Chrást, Dýšina a Kyšice.** Historie senátních voleb tohoto obvodu hovoří o tom, že v roce 2000 v prvním kole zvítězila komunistka Helena Suchá s 23,6% hlasů, avšak v kole druhém - rozhodujícím již podlehl převaze voličstva pravice a snad i sociální demokracie sjednoceného v osobě Lud'ka Sefziga z ODS. Sefzig svůj senátorský post obhájil i ve volbách následujících, o 6 let později v roce 2006, když porazil opět zástupce KSČM, tentokrát Jana Mudru, jenž získal ve druhém kole dokonce 34% celkové voličské přízně občanů.

Z doposud dosažených volebních výsledků, ale i z aktuálních sociálně – politických souvislostí, lze tedy s velkou mírou objektivitavy dovozovat situaci, která by mohla nastat po zmíněných volbách konajících se v letošním říjnu. Tou situací by mohla být nově získaná dominance a společenský vliv nejen levice jako celku, ale též i samotné KSČM.

Osobně se domnívám, že je již opravdu na čase začít uvádět platformu sociálně spravedlivé společnosti do nynější reality ekonomicky i morálně zdevastované české společnosti. Musíme však chtít všichni a své volební právo správně využít. Snad nebude ještě zcela pozdě!

V Rokycanech jsou vždycky upřímně vítáni přátelé z Korejské lidové demokratické republiky **Úspěšná beseda s velvyslancem KLDŘ**

Mgr. Jindřich Fajt

ROKYCANY- 15.12.2011- Po skončení mimořádného plennárního zasedání OV KSČM,

teré se uskutečnilo v sídle OV v Rokycanech ve středu 14. 12. minulého roku, čekalo jeho účastníky milé překvapení. Na besedu s nimi dorazili zástupci Velvyslanectví KLDŘ v České republice – velvyslanec Ri Kwang-il a první tajemník velvyslanectví Ju Won Chol. Oba soudruzi si získali rychle sympatie přítomných. Nejen pro skromnost, s jakou

vystupovali, ale také pro přímou odpověď severokorejského velvyslance na vznesené dotazy a perfektní češtinu prvního tajemníka, který se ujal překladu. V krátkém úvodním vystoupení soudruh Ri Kwang-il zdůraznil současný hlavní úkol KLDŘ – modernizaci průmyslu a důraz na rozvoj průmyslu spotřebního, když doposud z důvodu nutné obrany před jižní Koreou a USA musela být vždy věnována hlavní pozornost armádě a těžkému průmyslu. V tomto smyslu zdůraznil důležitost nedávných návštěv zemědělského vůdce KLDŘ s. Kim Jong-ila v Rusku a v Číně a budování ekonomických zón při hranicích s Čínskou lidovou republikou.

V následné besedě nebylo nutno nikoho nutit do vystoupení. Otázky na oba severokorejské soudruhy se jen hrnuly. Při té příležitosti si členové OV KSČM postěžovali, že mají velmi málo dostupných informací o KLDŘ v češtině, že některé lze získat jen v angličtině. Padla také otázka, kdy v češtině vyjde II. díl Kim Ir-senových Pamětí. Soudruzi z KLDŘ odpověděli, že dílů těchto Pamětí je celkem osm, ale také, že není v silách Velvyslanectví KLDŘ v České republice mnohé z požadovaných materiálů přeložit do češtiny a vydat. V průběhu besedy byla znovu (tak jako v uplynulých letech) otevřena otázka možného vystupování některého z dětských souborů z Rokycanska v KLDŘ. Dozvěděli jsme se, že podmínkou takové návštěvy je zaslání přihlášky spolu s audiovizuální nahrávkou vystoupení. Došlé přihlášky poté vyhodnotí zvláštní komise v Pchjongjangu a vybere pak ty nej-

lepší zahraniční soubory, které mohou v KLDŘ (a to i na nutné náklady KLDŘ) při různých kulturních příležitostech

*Vpravo velvyslanec Korejské lidové demokratické republiky
v ČR Ri Kwang-il*

(např. Arirangu) vystoupit. Padly i dotazy na hospodářskou a vojenskou situaci na Korejském poloostrově. Velvyslanec Ri Kwang-il zdůraznil, že celá společnost prošla zatěžkávací zkouškou při přírodních katastrofách a nepřízní v zemědělství, když si KLDŘ musela s tímto problémem poradit sama, bez vyděračských podmínek kapitalistických států. Na dotaz připravenosti KLDŘ proti elektronickému boji USA upozornil Ju Won Chol, že pokud by KLDŘ byla nucena se bránit proti vojenské agresi, znamenalo by to pro USA i svět velké ponaučení. Na dotaz, proč se největší hory v KLDŘ nazývají Diamantovými, zazněla logická odpověď: protože je Korejci sami považují za klenot své země. Padly i dotazy týkající se spolupráce s ostatními zeměmi. Byly zdůrazněny přátelské styky s Čínou, Kubou a Vietnamem, rovněž se zeměmi Afriky.

Ač to zní neuvěřitelně, velvyslanec KLDŘ a předseda OV KSČM sebe navzájem identifikovali jako rybáře. Padla pak série dotazů na fungování rybářských svazů v ČR a v KLDŘ, podmínky rybolovu apod.

I když Ri Kwang-il zdůraznil, že do České republiky přicestoval ve funkci velvyslance teprve před šesti měsíci, byl schopen odpovědět na otázku, co ho v České republice zaujalo. Odpověď zněla, že bohatá historie a kultura, strojírenství a to, co ho přímo dojalo, že je česká architektura. Zatímco Severokorejci kvitovali kvalitu českého piva, z bohatství své země zdůraznili žen-šen, který je prý kvalitnější než z jiných zemí a má výborné léčebné účinky. Po dotazu na možné obchodní styky českých podniků s KLDŘ bylo zástupci velvyslanectví konstatováno, že takové styky jsou minimální, a to nejen kvůli problémům se vzdáleností obou zemí. Soudruh Ri Kwang-il však ubezpečil, že se ve své funkci pokusí nevyhovující situaci změnit nabídkou možné spolupráce.

Na závěr setkání se vzácní hosté zapsali do pamětní knihy OV KSČM v Rokycanech a osobně se rozloučili s přítomnými členy pléna. Zejména s ohledem na velmi přátelskou atmosféru pozval přítomné k návštěvě Velvyslanectví KLDŘ v ČR.

Komu vadí Kim?

V Česku, jak jinak když se mají zamést pod koberec velké kapitalistické zlodějny, byl vyroben další „skandál“. Předseda ÚV KSČM JUDr. Vojtěch Filip poslal vedení Korejské lidové demokratické republiky a tamější Straně práce kondolenční dopis, v němž vyjadřuje soustrast k úmrtí vůdce Severní Koreje Kim Jong-ila.

V Česku se strhl poprask. Od nějakého antikomunisty následovala žaloba na V. Filipa. Že prý kvůli tomu, že drží se Severokorejskými činiteli, podporuje zločiny proti lidskosti. Je třeba ho proto za to potrestat. Řada dalších sykofantů z novin, internetu či rozhlasu podporovala nápad podat žalobu na Filipa. I někteří takélevicoví novináři kolem Práva se dali slyšet, že to Filip „přepískl“ a že tím dal společnosti najevo, že podporuje stalinisty. I velká „levice“ kolem soc.dem. v čele s hejtnanem Haškem zabubnovala na turecké bubny a vztyčila varovně prsty varujíc, že s takovými „stalinisty soc.dem. nikdy nepůjde do vlády.

Tedy je třeba Filipa a všechny ostatní, kteří veřejně vyjádřili soustrast nad úmrtím Kim Jong-ila, postavit před soud a napálit jim tak sedm či deset měsíců převýchovného demokratického vězení. A „stalinistickou“ KSČM izolovat a zakázat. Neboť i soustrast je důvodem k zákazu komunistů.

Ale co se nedomyšlelo.

Česko udržuje řádné diplomatické styky s KLDŘ. Ergo je třeba zažalovat taky ministra zahraničí černokněžníka Schwarzenberga. A nejen jeho. Je třeba podat žalobu také na presidenta, který jmenoval velvyslance ČR do KLDŘ. Je třeba českého velvyslance taky nějak sankcionovat, neboť zajisté se podepsal v Pjongjangu do kondolenční knihy.

A protože KLDŘ je řádným členem OSN a jejích dalších organizací (UNESCO atd.), by bylo třeba taky třeba zavřít za český katr předsedu OSN, neboť udržuje oficiální styky s korejskými „stalinisty“. Je třeba zakázat činnost všech ostatní komunistických, socialistických a dělnických stran, jejichž vůdcové vyjádřili rovněž soustrast k úmrtí Kima. Je třeba zakázat jakékoli styky obyvatel česka i KSČM se všemi komunistickými, socialistickými i dělnickým stranami a se všemi obyvateli ve světě, kteří veřejně vyjádřili soustrast.

A tak dojdeme k závěru, že by minimálně polovina obyvatel planety Země musela projít šatlavou pana ministra spravedlnosti Pospíšila, v níž by se převychovala „v duchu české demokracie.“ (Cis)

Konec americké okupace Iráku? Ani omylem

22.12.2011 <http://www.blisty.cz/art/61558.html>

Daniel Veselý

V březnu roku 2003 pod falešnou záminkou rozpoutaly Spojené státy s podporou Velké Británie nevyprovokovanou agresi proti Iráku. Výsledkem byla monumentální destrukce této americkými sankcemi otřesené země, které mohly o život připravit kolem jednoho milionu Iráčanů, a destabilizace celého regionu. Jediným případným pozitivem angloamerického vpádu bylo odstranění Monstra, jež ale Spojené státy a Velká Británie do značné míry spolu vytvořily. Nyní se agresor ze zničené Mezopotámie údajně úplně stahuje. Zanechává zde však svou stopu v podobě tisíců bezpečnostních kontraktorů, tisíců zaměstnanců amerických ministerstev zahraničí a obrany a obří ambasádu.

List Guardian otiskl 14. prosince text s názvem Barack Obama declares Iraq war a success, v němž americký prezident jako by zapomněl, jaké zahraniční téma mu pomohlo před třemi lety obsadit prezidentský stolec, označil stažení amerických jednotek z Iráku za „historickou chvíli“ s tím, že v Iráku bylo dosaženo „mimořádného úspěchu.“ Obamova chvála brutální irácké války pokračovala ve stejném duchu: „Jedna z nejmimořádnějších kapitol v dějinách americké armády se chýlí ke konci. Budoucnost Iráku zůstane od nynějška v rukou jeho lidu. Americká válka v Iráku končí.“ Člověk by dojetím až zamáčk-nul slzu, kdyby nešlo o jeden z nejostudnějších Obamových projevů vůbec. Co kdyby takhle ohavně o ukončení ruské války v Čečensku hovořil Vladimir Putin? Myslím, že by na něm nezůstala nit suchá, avšak vůdci demokratického světa projde cokoliv, i když jde o kardinální lež. Šablona je neměnná a občas padají masky.

Obama dále hovořil o tom, že Američané přes veškeré nešvary opouštějí „suverénní, stabilní a soběstačnou zemi s reprezentativní vládou, jež byla zvolena iráckým lidem“ a kde bylo „dosaženo skutečně mimořádného úspěchu.“

Prezident si vzpomněl na 4 500 padlých amerických vojáků, avšak o ztrátách na životech Iráčanů vinou a následkem ilegální invaze se nezmínil. Přestože se jedná minimálně o 162 000 osob (jde o odtajněná data Pentagonu, která ale nepředstavují skutečný počet obětí), ty mu očividně za připomenutí nestály. Proč taky, když se jedná jenom o Iráčany? Avšak co je nám do počtu padlých agresorů? Zajímáme se snad také o zabité ruské vojáky v Čečensku? Nikoliv, jsou to rovněž agresori a okupanti, ale s jedinou výjimkou – nejsou to Američané. **Obama také taktně pomlčel o výdajích na válku ve výši jednoho bilionu dolarů**, tedy sumě, která podstatným způsobem přispěla k ekonomickému pádu ekonomiky USA – nemluvil ani o tom, že okupace zesílila vliv Íránu na politické dění v Iráku, sedminásobně navýšila počet teroristických aktivit v oblasti, a posílila zde již tak tradiční nenávisť vůči Spojeným státům.

Samozřejmě, že nelze odhlédnout od milionů zmařených životů a individuálních tragédií – tedy od „pouhopouhé“ statistiky. **Irák po invazi: téměř 1,5 milionu mrtvých Iráčanů, 1,5 milionu válečných vdov, 5 milionů sirotků a 4,7 milionu uprchlíků, rozvrácená společnost, špatně fungující infrastruktura** – odpadní a vodovodní systémy, elektrická síť, špatně fungující služby; neefektivní školství a zdravotnictví, které bývaly kdysi iráckou chloubou atd.. Prezident Obama samozřejmě ví, jaké hrůzy zahájil ilegální vpád jeho země do Iráku, přesto naprosto zavrženíhodným způsobem vychvaluje monumentální destrukci, na níž se sám ve ztenčené míře tři roky podílel. Jen skutečně otrlý jedinec, jemuž nedělá lhaní žádné problémy, může s ohledem na děsivou statistiku mluvit o úspěchu – díky jeho řeči se nám opět naskýtá možnost pozorovat, že neexistuje rozdíl mezi tím, zda lže faraón, diktátor nebo demokraticky zvolený politik.

Mezitím byli George W. Bush a Tony Blair v souvislosti s vpádem do Iráku po dva roky trvajícím vyšetřování jedno-**myslně uznáni vinnými ze „spáchání zločinů proti míru, zločinů proti lidstvu a genocidy“ tribunálem pro válečné zločiny v Kuala Lumpur sestávajícím se z mezinárodně respektovaných soudců.** Jak ostudně znějí Obamova slova v porovnání s ortelem jeho profesních kolegů. Jeden z pěti soudců, kteří symbolicky tyto dva politiky odsoudili za masové zločiny

spáchané na Iráčanech – expert na mezinárodní právo Francis Boyle – rozsudek komentoval slovy, že **George W. Bush a Tony Blair byli odsouzeni na základě stejných právních principů jako nacističtí váleční zločinci po ukončení 2. světové války**, takže jsou nyní podle Boyleových slov mezinárodními zločinci, kteří spáchali stejně závažný zločin jako nacisté; měli by být soudně stíháni a nakonec po právu uvězněni. Bohužel šlo pouze o symbolický tribunál a těmto válečným zločincům skutečný trestní postih zatím nehrozí.

Nesmíme také zapomenout na to, nehledě na státní smutek, že **irácké tažení písemně podpořil i zesnulý exprezident Václav Havel, a to v naprostém rozporu s jeho veřejně známými názory na porušování lidských práv**. Toto mimořádně ostudné a servilní gesto v mých očích Václava Havla činí minimálně morálním spoluviníkem v tomto obrovském zverství.

Nejen z masových sdělovacích prostředků se dozvídáme, že americká okupace či válka v Iráku končí. Je tomu ale skutečně tak? Američtí vojáci z Iráku neodcházejí dobrovolně, jak by se mohlo zdát. **Ve skutečnosti se Obamova administrativa snažila iráckou vládu pod nátlakem přesvědčit, aby zde ozbrojené síly Spojených států mohly v nižším počtu zůstat po prezidentem G. W. Bushem dohodnutém termínu**. Prezident Obama se tedy snažil nedostát svému zásadnímu předvolebnímu slibu – naopak se ho snažil vědomě sabotovat a trval na tom, aby v Iráku v roce 2012 zůstalo několik tisíc amerických vojáků. I skutečnost, že Iráčané odmítli další setrvávání okupačních jednotek na svém území, protože by zde mohly nadále bezrestně páchat násilnosti, svědčí tom, že samotná okupace vyjednávací kapacity Bílého domu výrazně oslabil, zatímco Bagdád v tomto ohledu vyšel posílen. **Přesto bude na irácké půdě nadále působit omezený vojenský kontingent, jak píše mediální server McClatchy, a to pod vedením ministerstva zahraničí USA, s poukazem na to, že zde zůstane na dobu časově neomezenou**. Irák stále zůstává „bitevním zónou“, píše se také v textu.

Už se opakují, ale ještě jednou – jak by se nám v roce 1991 líbilo, kdyby neodešli všichni sovětsí vojáci, zkrátka všichni Sověti? Tato představa pochází samozřejmě ze žánru nemyslitelného. Nikdo z nás Čechů si snad takový scénář ani nedokáže představit. Co je pro nás nadpřirozenou fantasmagorií, je pro Iráčany šedou realitou, nehledě na nesrovnatelněji brutálnější okupaci, než byla ta, již jsme v normalizačním Československu zažili my. **Jestliže Spojené státy mají mít v Iráku do září 2012 14 až 15 000 bezpečnostních kontraktorů** (jiné zdroje hovoří o 5 500 bezpečnostních kontraktorů na dobu neurčitou), z čehož 4 000 kontraktorů budou operovat pod americkým ministerstvem obrany a ostatní budou pracovat pod jurisdikcí americké ambasády, kde budou dbát především na bezpečnost amerických civilních zaměstnanců, **těžko můžeme s čistou myslí hovořit o skutečném konci okupace**.

Současná krize v Iráku, kdy se kvůli honu na iráckého viceprezidenta může opět rozhořet sektářská válka, přichází v tu neméně vhodnou dobu. Může dát velký bič do rukou těm, kteří si myslí, že kdykoliv americká armáda opouští válečné pole, může dojít k rozsáhlým masakrům, rozvratu či dokonce genocidě. Jak uvádějí norimberské principy, jež jsou součástí mezinárodního práva i práva Spojených států – **nezákonná invaze a okupace té které země představuje „největší válečný zločin zahrnující veškeré zlo, jež následuje (včetně sektářských**

válek)“. Pak tedy vinu za další násilnosti v irácké společnosti lze připsat na vrub okupantům, dokud do posledního okupovanou zemi neopustí.

Desítky tisíc bezdomovců

28.12.2011 16:47

"Řádově lze mluvit v České republice o desítkách tisíců lidí bez domova, mluvíme-li jen o lidech, kteří nebydlí po podnájmech a veřejných ubytovnách," řekl Aktuálně.cz šéf Naděje Ilja Hradecký."

<http://aktualne.centrum.cz/domaci/spolecnost/clanek.phtml?id=724875>

Drtivá většina Čechů je proti vracení majetku církvím

Celých 69 procent Čechů si myslí, že stát by církvím neměl vracet majetek. Vyplývá to z průzkumu agentury STEM, který byl zveřejněn ve středu 4.12.2011. Opak si myslí asi třetina dotázaných. Vláda nyní chystá zákon o církevních restitucích...

Walesa předvídá revoluci a pád současného kapitalismu

Podle polských a českých médií polský exprezident Walesa varoval před výbuchem nespokojenosti kvůli krizi nejen v Polsku, ale i ve světě. "V Polsku zanedlouho vypukne revoluce, protože to, co s obyčejnými lidmi dělají velké korporace, už nebude k vydržení," prohlásil v televizi TVN24 ve středu 4. ledna 2012. "Tehle stav už nemá šanci přetrvávat. Nejen u nás, ale po světě vypuknou obrovské nepokoje," řekl. Kapitalismus v současné podobě podle něj nemá šanci přežít. "Kapitalisté jsou i od toho, aby dávali lidem práci a obživu. Pokud to nedokážou, ať jdou stavět pyramidy," nabádal je.

A co by udělal s Walesou po tomto prohlášení český ministr spravedlnosti pan Pospíšil? "Šup s ním do vězení, protože propaguje třídní boj!"

Kapitalismus a fašismus-spojená nádoba

Všeobecně se na otázku, kdo vyhrál II. světovou válku konstatuje, že ji vyhráli demokratické státy světa, které porazily fašismus, nacismus a japonský militarismus. Já dodávám, že hlavní podíl na porážce fašismu a nacismu měl Sovětský svaz, jemuž patří a bude i v budoucnu patřit největší zásluhy za osvobození světa od nacistického a fašistického kapitalismu a imperialismu tehdejší doby...

Patřil tehdejší Sovětský svaz taky mezi demokratické země světa?

Dnes se SSSR hodnotí jako diktátorský a nedemokratický režim. Když se to západní kapitalistické propagandě hodilo, tak patřil taky mezi demokratické země. Když se později toto hodnocení nehodilo, prohlásily jej za „stalinský a nedemokratický režim“, protože zavíral své politické a třídní nepřátele do „gulagů“ na Sibiři. Co dělali v téže době „demokratické země“ se svými politickými odpůrci a třídními nepřáteli? Přece úplně totéž. Taky ve Spojených státech byly plné kriminály „nepřáteli“ USA, odsouzených pro komunistickou a „neamerickou“ činnost. Těmito kriminály po válce prošly statisíce demokratů, stovky byly odsouzeny k smrti a popraveny na elektrických křeslech...

Historie se nikdy nemohla měřit laboratorními zkušenkami s mililitry a miligramy, filosofie nikdy neměřila myšlenky na milimetry a miligramy, třídní boj se nikdy nebude měřit na nejkratší vzdálenosti, Vesmír se nikdy nebude měřit na konečno z jedné strany a konečno z druhé strany. Ale přesnost a akurátnost je také důležitá, neboť svědčí o dokonalém myšlení a relativně o dobrých výsledcích výzkumu...

Zkoumejme otázku, jak a kde řeší klasický marxismus situaci, která vznikne po opětné restauraci kapitalismu a jak se dostat zpátky z restaurace kapitalismu k socialismu. Zda klasický marxismus řeší vůbec otázku, co mají obyčejní lidé, proletariát či dnes řečeno "zaměstnanci" dělat, aby znova jakýmkoli způsobem restaurovali socialismus. Klasický marxismus a leninismus se zřejmě nezabýval otázkou, co dělat v případě, že jedna etapa socialismu padne a nastane znova kapitalismus. Bude třeba samozřejmě také zkoumat: "Co dělat?", aby byl dnes zítra, za deset, padesát či sto let znova nastolen socialismus.

Druhý jednoduchý problém, který je třeba nastolit, je přímá "bratrská" souvislost mezi "kapitalistickou demokracií", kapitalismem, nacismem, fašismem a imperialismem.

Co je vlastně nacismus a fašismus? Odpověď je rovněž jasná: jde samozřejmě o jedno ústrojí složené z klasického či dnešního kapitalismu a imperialismu. Jejich vzorným a trvalým dítětem je fašismus a nacismus. To nemůže popřít nikdo. Kdo v době druhé světové války vyzbrojoval celé nacisticko-fašistické Německo, fašistickou Itálii a militaristické Japonsko? Samozřejmě všichni kapitalisté - fabrikanti, podnikatelé, bankéři, lichváři a vůbec nejvyšší kapitalistická elita z celé domácí Evropy, která měla z války proti Sovětskému svazu obrovské zisky a která stejně pak po II. světové válce vyšla vítězně. Z toho plyne, že, v době II. světové války bojoval nacisticko-fašistický a kapitalistický svět proti komunistickému hnutí a Sovětskému svazu společně s celým soukromým podnikáním, soukromým kapitálem, prostě s celým kapitalismem. Důležité je, že všichni fabrikanti Evropy v době války vyráběli zbraně proti SSSR a ostatnímu osvobozenému hnutí.

Tak je to taky podnes. Kapitalisté, imperialisté, militaristé, "demokrati s lidskou tváří", demokrati, propagující "humanitární bombardování", "demokrati", masakrující po deseti a statisících obyvatelstvo řady zemí světa - ti všichni jsou pohrobky meziválečného a válečného kapitalismu, fašismu a nacismu. Jestliže západní tzv. "demokracie" v době II. světové války byly donuceny přidat se na stranu Sovětského svazu proti německému nacismu-fašismu, Italskému fašismu, japonskému militarismu, tak to učinily z valné části jen proto, že se obávaly o svou kůži - že by totiž bez Sovětského svazu mohly nadlouho prohrát válku se svým zlobivým dítětem - s fašismem a nacismem.

Dnes se projevuje zvláštní jev. Kapitalistický svět se jakoby na oko distancuje od zločinů fašismu a nacismu, vykládá je jako něco, s čím nikdy neměl nic společného, že fašismus a nacismus nejsou projevy kapitalismu a imperialismu. Opak je však pravdou. Nacismus a fašismus mají stejnou tvář jako kapitalismus a imperialismus. Jen "demokratická" kapitalistická propaganda se snaží zmást lidi, že s nacismem a fašismem nemá nic společného, aby kapitalismus pod pláštěm fašismu jako systém nebyl souzen za své zločiny, které napáchal v době II. světové války pod praporem fašismu a nacismu. Společný boj západních států se Sovětským svazem proti zvrhlosti fašismu a

nacismu byl spíše nahodilým jevem jako kdyby Římané, kteří kdysi byli ohroženi Spartakovými otroky, se spojili se svými úhlavními nepřáteli - například s Puny či Peršany proti otrokům. (ros)

Čím hlasitěji se mluví o svobodě, tím je to podezřelejší

Čím hlasitěji se mluví o svobodě, tím se svoboda stává vzácnější a tím víc se lidem vzdaluje. A mnozí se také ptáme o jakou svobodu jde? A pro koho? A komu dnešní kapitalistická svoboda slouží nejvíc?

Tak vezmeme jako první asi jeden milion nezaměstnaných v Česku. Jaká svoboda jim sluší? Ano, mají zdánlivou svobodu být taky „svobodně“ nezaměstnaným či vyjít do ulic a „demokratickými“ prostředky se dožadovat svých ztracených sociálních práv. Ale co jsou sociální práva? Sociální práva jsou nejzákladnější postuláty a axiomy každé svobody. **Mají-li lidé pracující i nepracující nedostatek sociálních práv, znamená to, že jim chybí nejzákladnější principy svobody.** Čili nezaměstnaní v podstatě nepožívají žádné „demokratické svobody“ – maximálně mohou v hospodě, na ulici či na chodníku si zanačovat na dnešní režim. Ostatní jejich svobody oklešťují ti, kteří mají klíče od uzamčené svobody.

Dělníci jsou svobodní

A jak požívají svá práva dnešní svobody dělníci? Taky jsou blízko k těm statisícům nezaměstnaných. Svobodně nadávat, kecat o ni, vyjadřovat své názory vrbám či kamarádům na ulici mohou, jak je jim libo. To je taky vše. Jsou rádi, že dnes mají svou kapitalistickou mzdu a stres, neboť neví, co bude s nimi v kapitalistickém zítřku. Ministr financí veřejně říká, že bude hůř. Premiér Nečas uprostřed zimního nečasu a marastu veřejně prohlašuje, že bude hůř a bude třeba se připravit na další dírký v opascích. Ale dělníci jsou „svobodní“ i když často pod vojenským drilem a odborové organizace jsou dobrovolně zakázány, neboť majitelé je nepotřebují a dělníci musí makat. A k čemu je tady těmto dělníkům (dnes se jim pokrytecky říká zaměstnanci) hospodská svoboda a svobodné nařikání? A tak tedy miliónům dělníků je svoboda taky na prd.

Svobodní jsou taky bezdomovci

A co takhle svoboda pro sto tisíc bezdomovců? Ano, tady svoboda má své opodstatnění. Bezdomovci totiž nemají ani ty klíče, kterými by cinkali pod okny premiéra či Armády spásy. Oni mají téměř dokonalou Svobodu i proto, že je už nikdo nežene povinně do práce jako za socialismu. Nechtějí-li pracovat – nemusí, chtějí-li však pracovat, tak stejně žádnou práci nedostanou, takže ať dělají, co dělají, svobodu mají od rána do večera plné talíře. Mohou přespávat pod mosty, v kanálech, ve vyhrazených parcích a konečkonců někdy i v odstavených hausbótech na Vltavě, kde však musí platit za ubytování.

Takže bezdomovci si mohou radostně vískat. Ba dokonce i proto, že mají právo „svobodně“ se zúčastňovat i voleb všech stupňů a volit svobodně své lidové a bezdomovecké reprezentanty do parlamentu, do Senátu, do krajů, měst, vesnic... Žel však nemají svůj bezdomovecký parlament, k němuž by vysílali své bezdomovecké „lidové reprezentanty“ a vyjadřovat tak svobodně své tužby. Ale to je maličkost. Za ně v parlamentu promlouvají poslanci z „vyšších kruhů“, kteří v potu tváře prosazují zákony, které ubírají jim, nezaměstnaným, dělníkům, důchod-

cům a podobným svobodným živlům i chleba ze skromného stolku.

Ale jsou svobodni. Ti bezdomovci.

Nejméně svobodni jsou ti nahoře

Nejméně svobody a demokracie požívají ti „nahoře“ od Hradu počínaje až po lichváře konče. Oni totiž ani nemohou tu kapitalistickou svobodu plně vychutnávat, neboť mají zcela jiné starosti. Ti se starají především o to, kam ulít poslední zbytky peněz z daní daňových poplatníků a jakým způsobem je zabezpečit, aby tekly různými cestami a cestičkami do jejich tajných účtů doma i za hranicemi.

Ano, jsou to nesmírně těžké starosti. Poslat sto čtyřicet milionů korun kapitalistických do své kapsy přes Německo, Rakousko zpátky do Prahy nebo do Kajmanských ostrovů, to dá fušku. A to se jedná jen o 140 milionů, které se ve státním rozpočtu úplně ztratí, nebýt nějakého šťourala, který se hrabal ve vládních účtech. Představme si, že titíž nebo stovky a tisíce dalších českých „gubernátorů“ se těžce stará o to ulít i miliardy korun tak, aby na to nikdo nepřišel. A když se na to náhodou přijde, tak se napíše pár šťavnatých sloupců do deníků, označí se pachatelé a za týden se na to stejně zapomene, protože těch, kteří soustavně ulejšují peníze, je mnoho, tak se brzy zapomíná na včerejší zlodějny. Je to jako ten nekonečný turecký seriál.

Proč tomu tak je? Protože ti nahoře jsou nedotknutelní. Chrání se vzájemně a vytvořili si taky tak zmatené a lomivé zákony a paragrafy, že je nemůže dohnat a srovnat ani ona slepá děva zvaná Spravedlnost se zavázanýma očima, aby nemusela koukat na ty obrovské zlodějny, které nastaly v posledních dvaadvaceti letech v této zemi. Ta už za posledních dvaadvacet let naprosto resignovala, protože je nejen slepá, ale taky hluchá, kulhavá a taky dokonale zkorumpovaná.

Takže. Ti nahoře k čemu by potřebovali svobodu občanskou a ústavní? Oni totiž mají svoji svobodu, a **svá privilegia**, která jim poskytují všechny možnosti k veřejným loupežím a k zbohatnutí.

A tak tedy ke svobodě těm dole patří místo Slepé Spravedlnosti bohyně zvaná „Chudoba“ a ke svobodě těm nahoře patří Bohatství. V tom jsme si všichni nerovni. Jedni nestydatě kapitalističtí, druzí skromně a svobodně proletáři. Někdo by namítl, že dnes neexistují žádní proletáři, ale i to patří k dnešní svobodě. (Cis)

Česká praviceová pohádka zvaná „Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají“

Tato pohádka se zrodila po listopadu 1989 a poté se šířila lavinovitě po českých luzích a hájích, po českých osadách, vsích, městečkách a městech, po krajích i zemích. Všude se vyprávěly a bájily českými kapitalistickými obrozenci věci báječné a slibovaly, že se pod jejich vládou český národ dotkne samotné modré oblohy a že bude spát na nejjemnějších oblacích. A tak začali českému národu nejprve pěkně zpívat. Hlavními pěvci po r. 1989 byli tzv. chartisté No 77 v čele s nespokojeným „proletářem“ s Václavem Havlem, který národů zpíval ve dne v noci takto:

Listopad 1989-Letenská pláň

Komunisté vás budou strašit nezaměstnaností, není to pravda, ničeho se nebojte.

V prosinci r. 1989 před volbou prezidenta:

Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřitelem, socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků... Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte, protože tu brzy začnou vycházet knihy, z nichž bude zřejmé, kdo jsem a co si myslím.

Prosinec 1989:

Pro mne není rozhodující, s jakým slovem jsou sociální jistoty spojovány, ale to jaké jsou. Já si představuji, že by měly být daleko větší, než jaké poskytovalo to, co mnozí nazývají socialismus.

1.1.1990 v novoročním projevu:

Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovím vám o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí. Za svůj třetí úkol považují podporu všeho, co povede k lepšímu postavení dětí, starých lidí, žen, nemocných, těžce pracujících, příslušníků národnostních menšin a vůbec všech občanů, kteří jsou na tom z jakýchkoliv důvodů hůře než ostatní. **Žádné lepší potraviny či nemocnice nesmí být výsadou mocných, ale musí být nabídnuty těm, kteří je nejvíce potřebují.**

Připravujeme koncepci důkladné ekonomické reformy, která nepřinese sociální stresy, nezaměstnanost, inflaci a jiné problémy, jak se někteří z nás obávají. Svádět všechno na předchozí vládcy nemůžeme jen proto, že by to neodpovídalo pravdě, ale i proto, že by to mohlo oslabit naši povinnost samostatně, svobodně, rozumně a rychle jednat.

23.1.1990 při projevu na federálním shromáždění:

Všichni chceme republiku sociálně spravedlivou, v níž nikdo nebude trpět existenční nejistotou, v níž nebudou strádat lidé ponížení, staří, děti či lidé jakkoliv handicapovaní. Toužím po takové republice více než kdo jiný.

V dubnu 1990 ve veřejném projevu:

Náš stát by už nikdy neměl být přívažkem či chudým příbuzným kohokoliv jiného. Musíme sice od jiných mnoho brát a mnoho se učit, ale musíme po dlouhé době dělat zase jako rovnoprávní partneři, kteří mají také co nabídnout... Jsou lidé, kteří kalí vodu a panikáři, že se bude zdražovat. Dávejte si na ně pozor!

Na tiskové konferenci po přijetí zákona o volbách na dotaz novinářů:

Ptáte se s údivem, jestli bude inflace, jestli bude zdražování? Mnohokrát a jasně tato vláda řekla ve svém programovém prohlášení, že jejím úsilím je, aby přechod od Neekonomiky k ekonomice byl pokojný, bez sociálních aspektů, bez návaznosti nezaměstnanosti, bez jakýchkoli sociálních krizí nebo podobně... Žádné gigantické zdražování nebo dokonce nezaměstnanost, jak to panikáři systematicky šíří, nic takového nepřipravujeme.

1990:

Již nikdy do žádného paktu nepůjdeme.

29.6.1990 ve Federálním shromáždění

Podle mého mínění nesmí náš stát šetřit na investicích do školství a kultury... Také náš mnohokrát deklarovaný úmysl provést reformu tak, aby nevedla k velkým otřesům, velké inflaci nebo dokonce ke ztrátě základních sociálních jistot, musí naší ekonomové přijmout prostě jako úkol, který jim byl zadán. Zde neplatí žádné „Nejde to!“

Velmi smutný závěr pohádky

Když ptáčka pak polapili, tak ho pořádně oškubali.

A tak zazvonil zvonec, byl pohádky konec a nastal kapitalistický binec.

Nastala tvrdá, tuhá a ledově chladná realita.

Přihnala se jako bouře nezaměstnanost.

Po městech a vesnicích se objevila armáda bezdomovců ale taky Armáda spásy a další havlovské armády tzv. občanských „spasitelů“, které byly zřízeny ke chvále boží a k tomu, aby „zachraňovaly **linej** chudej lid“ - nezaměstnané a bezdomovce, kteří se do chudoby dostali jen díky své lenosti a tuposti...

Místo vojáků Varšavské smlouvy zaujali vojáci „mírmi- lovného“ paktu NATO. Havel a jeho sbor vládců taky zpívali, že tu žádní cizí vojáci nebudou nikdy rejdovat.

Nastala divoká privatizace čili rozkrádání národního, druž- stevního i obecného majetku těmi ,kteří nám sborově před lapá- ním ptáčka zpívali.

Současně byly zbourány všechny konkrétní jistoty, který ten mizerný socialismus tu provokativně provozoval pro všechny občany téměř padesát let. Měli sice podle pravicových pohádká- řů ty nicotné jistoty být nahrazeny ještě lepšími, ale co naplat, dnes víme, kam jsme dospěli...

Pohádkáři taky slibovali, že nebude elitářství, kastovnictví, že nebudou „nezdravé“ potraviny či zdravotní péče zvlášť pro ty „nahoře“ a zvlášť pro lid obecný. Jak to dopadlo, víme dobře zrovna dnes, kdy se všude vytváří standardní péče (sociální, zdravotní, školská, kulturní a jiná) pro lid obecný a nadstan- dardní pro ten Havlův sbor, který se již rozrostl nestydatě na obrovský kapitalistický sbor loupežníků...

Zpívali nám, že nebude inflace, nebude zdražování základ- ních životních potřeb, nebude nezaměstnaných, nebude pro- pouštění z práce, pokvete školství, kultura, nebudou nadstan- dardy ve zdravotní péči, že nakonec vymizí taky i panikáři, kte- ří šířili a dosud šíří paniku mezi dobrým českým lidem...

To nám zpívali chartisté i noví polistopadoví kapitalističtí vládcové. Lidé těmto lživým slibům slepě uvěřili a spadli do pastí. Další komentáře snad už není třeba, protože bych opako- vat v tištěné podobě dnešní skutečnou realitu, kterou neseme na svých bedrech jako vodou prosáklé těžké a zapáchající želez- niční pražce... (Cis)

Novinka pro naše čtenáře

Od února 2012 OV KSČM Rokycany na webových stránkách

V rámci širší komunikace s naší členskou základnou, s našimi příznivci i s širokou veřejností připravujeme ve spolupráci s mediální úsekem ÚV KSČM internetové stránky našeho okres- ního výboru v Rokycanech. Při návrhu grafiky jsme vycházeli z designu centrálních stránek KSČM.

Na stránkách budou moci návštěvníci nalézt nejen veškeré informace o dění v OV KSČM Rokycany, ale i o práci našich městských zastupitelů. Dále budou na stránkách umístěny naše Listy z Rokycan a další tiskové dokumenty a publikace vztahu- jící se k našemu regionu, které si návštěvníci budou moci stáh- nout a v klidu přečíst. Prostřednictvím připravovaných stránek budeme zvat veřejnost na naše akce a přinášet reporty akcí již proběhlých.

Zvláštní pozornost budeme na internetových stránkách vě- novat mladé generaci, pro kterou chystáme speciální sekci. V ní se mladí návštěvníci seznámí s levicovou politikou a s našimi myšlenkami populárnější formou a naleznou zde i odkazy na mládežnické organizace po celém světě a aktualizované odkazy na novinky v moderní levicové hudební scéně.

Nedílnou a důležitou součástí stránek bude i diskusní fórum na facebookovém profilu OV. Věříme, že právě to bude přínos- em jak pro návštěvníky, tak i pro nás.

Stránky by měly být spuštěny ve zkušebním provozu do poloviny měsíce února, na adrese <http://rokycany.kscm.cz>.

Na stálých webových stránkách chceme prezentovat mj. také tyto rubriky: Česko-ruská společnost, Česko-kubánská společnost, činnost Pionýrů, Svaz levicový žen, fotodokumenty k osvobození r. 1945, pomníky a památníky z dělnického hnutí a z protinacistického odboje na Rokycansku, seznam obětí na- cistické okupace z okresu, oslavy 1. máje, pohraničníci, Stalin- gradská Pochodeň, Vojenské muzeum Rokycany, historie města a okresu, Brdská střelnice – publikace „Brdy- boj o kótu 718“, Kronika Rokycan 1945-1990, volby do obcí, volby do krajů, volby do Sněmovny a Senátu ČR, faksimile rokycanského vy- dání Komunistického manifestu, bibliografie k dějinám dělnic- kého hnutí, protifašistického odboje a socialismu, Přehled časo- pisů okresu (1898-2011), přednášky, besedy, historická výročí, publikace „Na demarkační čáře“ aj.

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: <http://rokycany.kscm.cz>, www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz
Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.